ECLI:LV:RPT:2023:1019.10870014823.5.S
Lieta Nr.10870014823
Arhīva Nr.K77-2134-23/19

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2023.gada 19.oktobrī

Rīgas pilsētas tiesa,
tiesnese Sigita Dolniece,
piedaloties prokuroriem Andrejam Sirmajam un Uģim Valujevam,
aizstāvēm Alisai Leškovičai un Oksanai Rosovskai,
atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ neatļauti iegādājās un glabāja narkotisko vielu bez realizācijas nolūka šādos apstākļos:

pirmstiesas kriminālprocesa izmeklēšanas gaitā (turpmāk arī – izmeklēšana), precīzāk nenoskaidrotos apstākļos, laikā un vietā, /pers. A/ radās noziedzīgs nodoms, kas vērsts uz narkotiskās vielas neatļautu iegādāšanos, personīgas lietošanas nolūkā.

Īstenojot savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā vietā, laikā un apstākļos, bet ne vēlāk kā līdz 2023.gada 16.janvārim, no izmeklēšanā nenoskaidrotas personas savām vajadzībām par naudu neatļauti iegādājās ne mazāk kā 0,3457 g iedzeltenas krāsas pulverveida vielu, iepakotu desmit kombinēta materiāla (folija/sarkanbaltas krāsas papīrs) vīstokļos, kuri ievietoti vienā polimēra materiāla maisiņā, kas saskaņā ar eksperta atzinumu ir vielu maisījums, kas satur sevišķi bīstamu narkotisko vielu *protonitazēnu* jebkurā daudzumā, kura saskaņā ar spēkā esošā likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 2.pielikumu „Latvijā kontrolējamās narkotiskās vielas, psihotropās vielas un prekursori un to nelikumīgas aprites iedalījuma apmēri", iekļauts vielu grupā "*Benzimidazoli* ", un kura apjoms veido apmēru, līdz kuram daudzums atzīstams par lielu.

Ar iegādāto vielu maisījumu, kas satur narkotisko vielu *protonitazēnu* jebkurā daudzumā, /pers. A/ aizgāja no noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietas, un iegādāto vielu maisījumu, kas satur narkotisko vielu *protonitazēnu* jebkurā daudzumā, iepakotu desmit vīstokļos un polimēra materiāla maisiņā, paslēpa savās drēbēs, tādējādi demonstrējot gribu iegūto vielu maisījumu, kas satur narkotisko vielu *protonitazēnu* jebkurā daudzumā, paturēt sev un izmantot savām vajadzībām.

Savām vajadzībām iegādāto vielu maisījumu, kas satur narkotisko vielu *protonitazēnu* jebkurā daudzumā, /pers. A/ neatļauti glabāja paslēptu savās drēbēs līdz 2023.gada 16.janvāra plkst.12.49, kad viņu, narkotisko vielu reibumā, /adrese/, aizturēja Valsts policijas amatpersonas un nogādāja Valsts policijas /vieta/ iecirknī, kur personas un mantu apskates laikā minētais vielu maisījums, kas satur narkotisko vielu *protonitazēnu* jebkurā daudzumā, iepakots desmit vīstokļos, kuri ievietoti vienā polimēra materiāla maisiņā, tika atrasts un izņemts.

Ar šādu rīcību /pers. A/ neatļauti iegādājās un glabāja bez realizācijas nolūka vielu maisījumu, kas satur sevišķi bīstamu narkotisko vielu *protonitazēnu* jebkurā daudzumā.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu

Motīvu daļa

Iztiesāšanas laikā apsūdzētais savu vainu visā viņam izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā atzina pilnībā un izdarīto nožēloja. Lūdza neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņam pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Prokurors un aizstāve uzturēja apsūdzētā lūgumu – neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi, norādot, ka ir konstatējami visi Kriminālprocesa likuma 499.pantā minētie priekšnoteikumi lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes.

Tiesa, izskaidrojusi procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.pantam, nolēma neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais atzina savu vainu visā viņam izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas; pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu un piekrita šādas pārbaudes neizdarīšanai, turklāt tiesai pēc krimināllietas materiālu pārbaudes neradās šaubas par apsūdzētā vainīgumu viņam izvirzītajā un uzturētajā apsūdzībā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības ir kvalificētas pareizi un viņa vainīgums inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā ir pierādīts pilnībā, līdz ar to /pers. A/ ir atzīstams par vainīgu un sodāms Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā.

Ievērojot pieņemto lēmumu – neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, tiesa atzīst, ka pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams (Kriminālprocesa likuma 527.panta trešā daļa).

Krimināllikuma 46.panta otrā daļa noteic, ka, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzēta atbildība par narkotisko vai psihotropo vielu neatļautu izgatavošanu, iegādāšanos, glabāšanu, pārvadāšanu vai pārsūtīšanu bez nolūka tās realizēt, kas saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu klasificējams kā tīšs mazāk smags noziegums.

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta izriet, ka apsūdzētais ar tiešu nodomu un apzināti prettiesiskām darbībām ir vērsies pret vispārējo sabiedrisko drošību narkotisko un psihotropo vielu aprites sfērā, radot reālus draudus nodarīt kaitējumu ar likumu aizsargātām interesēm – iedzīvotāju veselībai, tajā skaitā savai veselībai, sekmējot sevišķa sociālā ļaunuma – narkomānijas izplatīšanos, faktiski nodarot ar Krimināllikumu aizsargāto interešu apdraudējumu, kuram nav piedēvējams gadījuma raksturs.

Iztiesāšanas laikā, pārbaudot apsūdzētā /pers. A/ personību raksturojošos datus, noskaidrots: dzimis /datums/, /vieta/; ieguvis pamatskolas izglītību;

neprecējies, apgādībā esošu personu nav; ārstu-speciālistu uzskaitē nav reģistrēts, algotu darbu nestrādā, bez reģistrētas deklarētas dzīvesvietas.

Tiesas sēdē, papildus atbildot uz procesa dalībnieku jautājumiem par personību, apsūdzētais norādīja, ka viņam ir konstatētas konkrēta rakstura saslimšanas, tajā skaitā nesen ir guvis galvas traumu un brīžiem ir vērojams atmiņas zudums; pirms apcietinājuma neoficiāli strādāja celtniecībā. Kā savu faktisko dzīvesvietu norādīja /adrese/, kur apsūdzētais dzīvo kopā ar māti, kurai sniedz nepieciešamo ikdienas aprūpi.

No Sodu reģistrā iekļautajām ziņām izriet, ka uz lietas izskatīšanas brīdi apsūdzētais iepriekš ir divdesmit trīs reizes tiesāts. Pārsvarā izdarījis mantiska rakstura noziedzīgus nodarījumus. Pēdējā sodāmība, kas ņemama vērā pie soda noteikšanas – Rīgas pilsētas tiesas 2022.gada 12.oktobra spriedums, ar kuru /pers. A/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, sodīts ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 4 mēnešiem un sabiedrisko darbu uz 44 stundām. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2023.gada 14.martā. Brīvības atņemšanas sods izciests 2022.gada 12.decembrī, savukārt sabiedriskais darbs nav izciests, ko apstiprina Valsts probācijas dienesta 2023.gada 17.oktobra tiesā iesniegtā izziņa un paša apsūdzētā apstiprinājums tiesas sēdē. Sodāmība nav dzēsta.

Krimināllikuma 5.panta pirmā daļa paredz, ka nodarījuma (darbības vai bezdarbības) noziedzīgumu un sodāmību nosaka likums, kas bijis spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā.

Spēkā esošajā likuma redakcijā noteikts, ka par Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz trim gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar probācijas uzraudzību, vai ar sabiedrisko darbu, vai ar naudas sodu.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam soda veidu, ievērojot Krimināllikuma 46.panta otrajā daļā norādītos soda veidu ietekmējošos apstākļus, atzīst, ka /pers. A/ par izdarīto noziegumu ir nosakāms brīvības atņemšanas sods, kā to debatēs lūdza arī prokurors un pret ko būtiski neiebilda aizstāvība.

Lemjot jautājumu par atbilstoša kriminālsoda piemērošanu, tiesa ņem vērā, ka /pers. A/ kopš 2002.gada ir divdesmit trīs reizes sodīts, un jauns tīšs mazāk smags noziedzīgs nodarījums sabiedrībai bīstamā sfērā – narkotisko un psihotropo vielu apritē, ko likumdevējs ir atzinis par īpaši kaitīgu un bīstamu, kas atspoguļojas inkriminētā panta sankcijā, ir izdarījis nepilna mēneša laikā pēc kārtējā brīvības atņemšanas soda izciešanas un neizciesta soda – sabiedriskais darbs, laikā, kas ļauj izdarīt objektīvu secinājumu, ka iepriekš noteiktais kriminālsods nav bijis pietiekami efektīvs personas resocializācijas pasākumu īstenošanā, ko apstiprina soda kritērijs – recidīvs.

Tāpat pie soda noteikšanas, tiesa ņem vērā apsūdzētā tiesas sēdē izteikto viedokli par veselības traucējumiem, taču vienlaikus tiesa konstatē, ka lietā nav tādu ārstniecības iestāžu vai ārstu-speciālistu sniegtu atzinumu, kas liegtu apsūdzētajam izciest brīvības atņemšanas sodu.

Vienlaikus bez ievērības netiek atstāta apsūdzētā tiesas sēdē paustā nožēla un paškritiskā attieksme pret izdarīto, kā arī fakts, ka apsūdzētais nākotnē plāno strādāt, taču minētais būtiski neietekmē apsūdzētā personības novērtējumu un nevar radīt priekšrocību soda noteikšanā. Līdz ar to turpmāka recidīva novēršanā un sabiedrības drošības nolūkos, apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms brīvības atņemšanas sods, atbilstoši personībai, noziedzīgā nodarījuma raksturam un radītam kaitējumam.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu, savukārt saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1., 12.punktu tiesa par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, un noziedzīgais nodarījums izdarīts narkotisko vielu ietekmē.

Tāpat, nosakot apsūdzētajam sodu, tiesa ņem vērā, ka /pers. A/ ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas īstenojies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, taču tas nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta izpratnē, bet tiek ņemts vērā pie soda noteikšanas, jo apsūdzētā sadarbošanās ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, izvēloties vienkāršāku procesa veidu, pamatojas uz viņa vaļsirdīgu atzīšanos un izdarītā nožēlu, tādēļ par patstāvīgu apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli nav atzīstama (*Augstākās tiesas Senāta 2006.gada 23.novembra lēmums lietā Nr. SKK-684/2006, 2008.gada 21.aprīļa lēmums lietā Nr. SKK-232/2008, 2013.gada 8.maija lēmums lietā Nr. SKK-201/2013*).

Ievērojot to, ka apsūdzētajam ir atzīts viens atbildību mīkstinošs un divi atbildību pastiprinoši apstākļi, tad tiesa, ņemot vērā gan soda noteikšanas vispārīgos principus, gan Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008.gada 1.jūlija lēmuma 15.punkta rekomendāciju, kas noteic, ka atbildību pastiprinošu apstākļu esība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams šādus apstākļus nekonstatējot, kā arī Senāta nolēmumos izteiktās atziņas, ka nesamērīgi mīksta soda noteikšana nesasniegs soda mērķi – sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, jo šādā gadījumā vainīgā persona netiks pakļauta soda piespiedu ietekmei un ar to saistītajiem ierobežojumiem tādā mērā, kas atbilstu izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam un radītajam kaitējumam (*Senāta 2011.gada 8.jūnija lēmumu lietā Nr.SKK-24/2011; Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2014.gada 30.septembra lēmumu lietā Nr.SKK-306/2014*), tad tiesa secina, ka /pers. A/ par Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms brīvības atņemšanas sods uz 6 mēnešiem, tādējādi panākot soda mērķi, – lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas noteikumiem, tiesa nosaka galīgo sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, ja pēc sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu spēkā stāšanās konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu spēkā stāšanās pirmajā lietā. Šajā gadījumā soda laikā ieskaitāms sods, kas pilnīgi vai daļēji jau izciests pēc pirmā sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu.

No Sodu reģistra un Tiesu informācijas sistēmas datiem izriet, ka apsūdzētais šajā lietā noziedzīgo nodarījumu izdarīja 2023.gada 16.janvārī, proti, pirms Rīgas pilsētas tiesas 2022.gada 12.oktobra sprieduma stāšanās likumīgā spēkā 2023.gada 14.martā, būdams atbrīvots pēc soda izciešanas 2022.gada 12.decembrī, tad tiesa atzīst, ka apsūdzētajam ar minēto spriedumu ir nosakāms galīgais sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas prasībām, piemērojot daļēju sodu saskaitīšanas principu, ievērojot Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008.gada 1.jūlija lēmuma 31.punktā norādīto rekomendāciju, ka nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos vajadzētu piemērot piespriesto sodu daļēju saskaitīšanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu /pers. A/ soda termiņā ieskaitāms aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks šajā lietā no 2023.gada 16.janvāra līdz 2023.gada 17.janvārim, no 2023.gada 27.septembra līdz 2023.gada 18.oktobrim.

Tāpat saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu /pers. A/ soda termiņā ieskaitāms izciestais brīvības atņemšanas sods pēc Rīgas pilsētas tiesas 2022.gada 12.oktobra sprieduma no 2020.gada 9.marta līdz 2020.gada 11.martam (divas dienas), 2020.gada 17.aprīlis, 2020.gada 27.aprīlis, 2020.gada 13.maijs, no 2020.gada 14.maija līdz 2020.gada 15.maijam, no 2020.gada 8.jūlija līdz 2020.gada 10.jūlijam (divas dienas), no 2020.gada 20.jūlija līdz 2020.gada 22.jūlijam (divas dienas), no 2020.gada 10.septembra līdz 2021.gada 7.jūnijam, no 2021.gada 15.septembra līdz 2022.gada 12.decembrim.

Ar Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 5.jūlija lēmumu /pers. A/ grozīts pirmstiesas procesā piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā un aizliegums izbraukt no valsts – uz apcietinājumu.

Kriminālprocesa likuma 249.panta pirmā daļa noteic, ja procesuālā piespiedu līdzekļa piemērošanas laikā ir zudis vai mainījies tā piemērošanas pamats, mainījušies piemērošanas nosacījumi, personas uzvedība vai ir noskaidroti citi apstākļi, kas noteica piespiedu līdzekļa izvēli, procesa virzītājs pieņem lēmumu par tā grozīšanu vai atcelšanu.

Tā kā lietas izskatīšanas laikā nav mainījies drošības līdzekļa piemērošanas pamats, turklāt tiesai ir pamats uzskatīt, ka apsūdzētais varētu izvairīties no sprieduma izpildes, tad sprieduma izpildes nolūkā /pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – atstājams negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Tiesā apsūdzētā aizstāvību īstenoja zvērinātas advokātes Alisa Leškoviča un Oksana Rosovska, kurām saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.panta un Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību", no valsts līdzekļiem kopumā izmaksājami 128,40 *euro*, kuru atlīdzināšanas pienākums, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punkta un 368.panta nosacījumiem, uzliekams apsūdzētajam, ievērojot to, ka tiesa nekonstatē Kriminālprocesa likuma 368.panta ceturtajā daļā norādīto pamatu procesuālo izdevumu segšanai no valsts līdzekļiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 240.panta pirmās daļas 1.punktu lietiskais pierādījums – polimēra materiāla maisiņš ar desmit kombinēta materiāla fragmentiem aploksnē ar drošības uzlīmi Nr21-352182, – kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – iznīcināms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 520.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, šajā spriedumā piespriestajam sodam daļēji pieskaitot sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas tiesas 2022.gada 12.oktobra spriedumu, /pers. A/ noteikt galīgo sodu – brīvības atņemšana uz 3 gadiem 9 mēnešiem un sabiedriskais darbs uz 44 stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu un 50.panta piekto daļu /pers. A/ brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitīt aizturēšanu šajā lietā no 2023.gada 16.janvāra līdz 2023.gada 17.janvārim (divas dienas), no 2023.gada 27.septembra līdz 2023.gada 18.oktobrim, kā arī izciesto brīvības atņemšanas sodu pēc Rīgas pilsētas tiesas 2022.gada 12.oktobra sprieduma no 2020.gada 9.marta līdz 2020.gada 11.martam (divas dienas), 2020.gada 17.aprīli, 2020.gada 27.aprīli, 2020.gada 13.maiju, no 2020.gada 14.maija līdz 2020.gada 15.maijam, no 2020.gada 8.jūlija līdz 2020.gada 10.jūlijam (divas dienas), no 2020.gada 20.jūlija līdz 2020.gada 22.jūlijam (divas dienas), no 2020.gada 10.septembra līdz 2021.gada 7.jūnijam, no 2021.gada 15.septembra līdz 2022.gada 12.decembrim.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta $2.^1$ daļu sods – sabiedriskais darbs – izpildāms patstāvīgi pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas.

/pers. A/ brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņu skaitīt no 2023.gada 19.oktobra.

Sprieduma izpildes nolūkā, /pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājums, – atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā procesuālos izdevumus 128,40 *euro* par aizstāvju sniegto juridisko palīdzību tiesā, nosakot termiņu to labprātīgai atlīdzināšanai, – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Iemaksas rekvizīti – saņēmējs: Valsts kase, reģistrācijas Nr.90000050138, konta Nr.LV68TREL1060001239300, BIC kods TRELLV22; maksājuma mērķis: procesuālie izdevumi krimināllietā Nr.10870014823. Maksājuma apliecinošs dokuments jāiesniedz tiesas kancelejā.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.pantu /pers. A/ ir pienākums 10 darba dienu laikā pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes ierasties Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā, atbilstoši deklarētajai vai faktiskajai dzīvesvietai, pamatsoda – sabiedriskais darbs – izpildes uzsākšanai.

Lietisko pierādījumu – polimēra materiāla maisiņu ar desmit kombinēta materiāla fragmentiem aploksnē ar drošības uzlīmi Nr21-352182, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – iznīcināt.

Pilno spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas – 2023.gada 13.novembra – apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesai, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas tiesā.

Apsūdzētajam, kurš atrodas apcietinājumā, tiesas nolēmuma pieejamības diena ir diena, kad šai personai izsniegts nolēmums.

Tiesnese S.Dolniece